

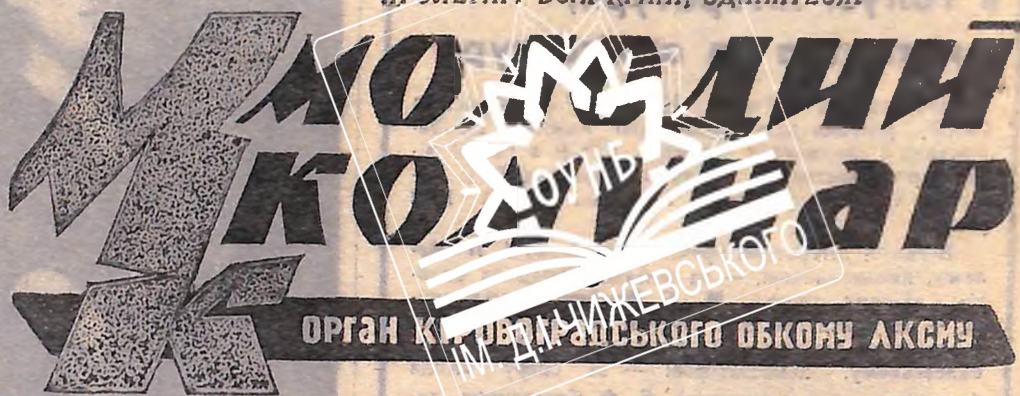
В цей квітневий день сонце сяло чисте і високе. По всій нашій Батьківщині біля пам'ятників Леніну полум'яли червоні пелюстки квітів. Несла любов до Леніна, рідкодали віддати шану пожеді. І поки сонце робило коло — від сходу до заходу в урочистому салюті заперли піонери. Юні лєнінці клялися завжди нести в серці священний лєнінський заповіт.

На фото: зміна почесної варти біля пам'ятника В. І. Леніну.
Фото В. КОВПАКА.

Хай живе марксизм-ленінізм — вічно живе інтернаціональне вчення, прапор боротьби трудящих усіх країн проти імперіалізму, за перемогу соціалізму і комунізму!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1972 року).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рін видання XIII
№ 50 [1530].

ВІВТОРОК, 25 квітня 1972 року

Ціна 2 коп.

ПІД ПРАПОРОМ ВЕЛИКОГО ВОЖДЯ

102-й РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА — ЗАСНОВНИКА НАШОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ, ГЕНІАЛЬНОГО ТЕОРЕТИКА МАРКСИЗМУ, ВОЖДЯ МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО КЛАСУ, ВЧИТЕЛЯ І ДРУГА ТРУДЯЩИХ УСЬОГО СВІТУ БУЛО ПРИСВЯЧЕНЕ УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ, ЯКЕ ВІДБУЛОСЬ У МОСКВІ 21 КВІТНЯ.

У ПРЕЗИДІЇ — ЗУСТРІНУТІ ПАЛКИМИ ОПЛЕСКАМИ КЕРІВНИКИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО УРЯДУ.

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ВІДКРИВ ЧЛЕН ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС, ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР ММК КПРС В. В. ГРИШИН.

З ДОПОВІДДЮ «ЛЕНІНИЗМ — ВЕЛИКА ТВОРЧА СИЛА КОМУНІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА» ВИСТУПИВ ЧЛЕН ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС СЕКРЕТАР ЦК КПРС Ф. Д. КУЛАКОВ.

(ТАРС).

ІМ'Я І СПРАВА ЛЕНІНА ЖИТИМУТЬ У ВІКАХ

Разом з усіма народами нашої багатонаціональної вітчизни трудящі Радянської України відзначають лєнінські дні під знаком підготовки до 50-річчя утворення СРСР. Вони прагнуть ознаменувати славний ювілей новими успіхами в здійсненні рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, достроковим виконанням завдань другого року дев'ятої п'ятирічки.

21 квітня у святково прикрашеному залі Палацу культури «Україна» відбулось урочисте засідання представників партійних, радянських та громадських організацій Києва і Радянської Армії, присвячене 102-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Тепло зустрінуті присутніми

місця в президії займають член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест, Голова Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшко та інші керівники республіки, члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів Української РСР, члени бюро Київських обкому і міськкому партії, виконкому обласної та міської Рад депутатів трудящих, ветерани лєнінської партії, передовики виробництва, діячі науки і культури, радянські воїни.

Урочисте засідання відкрив перший секретар Київського міськкому КП України О. Й. Ботвин.

Линуть величні мелодії державних Гімнів Радянського Союзу і Української РСР.

Під бурхливі оплески обирається почесна президія урочистого засідання в складі Політбюро ЦК КПРС.

З доповіддю про 102-гу річницю з дня народження В. І. Леніна виступив член Політбюро, секретар ЦК КП України О. А. Титаренко.

Учасники урочистого засідання одностайно прийняли вітальний лист Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Урочисте засідання оголошується закритим. Присутні стоячи натхненно співають партійний гімн «Інтернаціонал».

На закінчення відбувся великий концерт.

(РАТАУ).

ДАРУНОК ЗНАМ'ЯНЦІВ

ДЛЯ БУДІВНИЦТВА ПАМ'ЯТНИКА

В переддень лєнінської річниці, ті, хто проїжджав автомобільною трасою до Знам'янки, зустрічали на своєму шляху довгу колону автомобілів з червоними транспарантами.

В кузовах 17-ти грузовиків — металевий брухт. Його зібрали комсомольці, молодь, піонери та школярі Знам'янського району. Очолив колону перший секретар міськкому комсомолу Михайло Василяшко. Кіровоградському цеху «Вторчормет» здано 36 тонн металевого брухту. По-ударному попрацювали знам'яниці.

Серед «рекордсменів» — комсомольці і молодь технічного училища № 2 — секретар комітету комсомолу Олександр Шевченко — 4,2 тонни, станції Знам'янка (секретар комітету комсомолу Надія Копилова) — 3,8 тонни, середньої школи № 3 (старша піонервожата Лідія Гребенюк, секретар комітету комсомолу Ліза Михайлова) — вони здали державі 3,5 тонни металевого лому, Суботцівського гранкар'єру (секретар комітету комсомолу Олександр Кулик) — 3,5 тонни та багато інших.

Кošти від здачі металолому знам'яниці перераховують у фонд будівництва пам'ятника героєм-комсомольцям Кіровоградщини.

М. СОМОВ.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ІЛЛІЧА

У кипучій, творчій праці по перетворенню рішень XXIV з'їзду КПРС в життя зустріли трудящі нашої області 102-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна. 21 квітня в обласній філармонії відбулися урочисті збори представників партійних, радянських, комсомольських та інших громадських організацій Кіровограда, присвячених цьому великому всенародному святу.

У президії — члени бюро обкому і міськкому партії, обласного міськвиконкому, старі більшовики, передовики виробництва. З великим піднесенням обирається почесна президія зборів у складі Політбюро ЦК КПРС.

З доповіддю про 102-у річницю з дня народження В. І. Леніна виступив другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко.

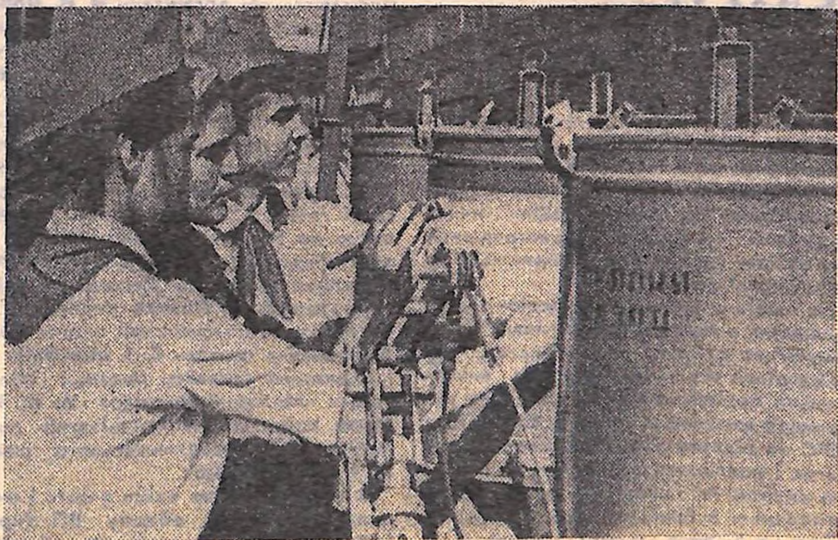
На урочистих зборах були одно-

стайно прийняті вітальні листи на адресу ЦК КПРС і ЦК КП України. Урочистий вечір закінчився виконанням «Інтернаціоналу».

22 квітня відбулось масове покладання живих квітів до пам'ятника В. І. Леніну в обласному центрі.

Урочисті збори, вечори, присвячені дню народження Ілліча, відбулися в усіх містах і селах області.

НА ПОЛЯХ — ПІОНЕРСЬКІ СІВАЛКИ

Ранок цього дня для робітників «Червоної зірки» був трохи незвичайним. Шум верстатів приглушив срібний голос піонерського гурту, кризь заводську браму біло-червоною колоною крокували піонери.

«Піонерські сівалки — колгоспним і радгоспам!», «Наша праця тобі, Батьківщино!» — червоно полум'яли полотнища над піонерськими загонами. На заводському подвір'ї їх чекали новелькі сівалки, що тільки-но зішли із заводського конвеєра. Вони виготовлені із

металолому, зібраного кіровоградськими школярами, які крокували маршрутом «Піонер-буд».

Ініціаторами операції «Піонерські сівалки» була дружина середньої школи № 11, і ось квітневий ранок, в переддень свого ювілею піонери міста підбивають підсумки праці.

Звучить сигнал «Слухайте всі!». Член міського штабу «Салют» Женя Шустер здає рапорт секретарю комсомольської організації заводу Миколі Скляниченку. Розпочинається урочиста лінійка.

Піонери СШ № 11 Лєся Проконцев, Оля Гордієнко, Іра Полішук та інші рапортують своїм старшим товаришам про свої трудові справи. Герой Соціалістичної Праці І. О. Шинш розповів піонерам про те, як виконують плани дев'ятої п'ятирічки робітники заводу, подякував за віддну допомогу.

Настає урочиста хвилина. Піонери одиначтої школи Андрій Фабрика та Наталка Токарчук роблять ланіс на сівалці, яка сьогодні буде відправлена на поля області.

М. Скляниченко вручає велику пам'ятку медаль піонерам міста. На ній напис: «Міський піонерський організації за успішне завершення операції «Піонерські сівалки» — на поля колгоспів і радгоспів».

Піонерські загони шкіл № 7, 11, 33 нагороджуються Почесними грамотами.

Гідний подарунок зробили піонери до 50-річчя організації. Теплим словом задувають їхню працю хлібороби області. Засіяні піонерськими сівалками ниви, заколосяться щедрим урожаєм.

О. ДАВИДОВА,
методист Кіровоградського Палацу піонерів.

На фото зліва: піонери СШ № 11 роблять напис на сівалці. Справа — піонерські загони біля заводської брами.

Фото В. КОВПАКА.

Присудження Ленінських премій в галузі літератури, мистецтва та архітектури

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР, розглянувши пропозицію Комітету по Ленінських і Державних преміях СРСР в галузі літератури, мистецтва та архітектури при Раді Міністрів СРСР, присудили Ленінські премії 1972 року.

В галузі літератури премії присуджено І. П. Мележу, письменникові, — за романи «Люди на болоті» і «Подих грози», М. С. Шагінян, письменникові, — за книги про В. І. Леніна; в галузі музики і концертно-виконавської діяльності — Д. Б. Кабалевському, композиторові, — за оперу «Кола Брюньон» (нова редакція), Є. Ф. Светланову, диригентові, — за концертні програми 1961—1971 рр.; в галузі кінематографії — Ю. М. Озерову, режисерові і авторові сценарію, Ю. В. Бондареву, О. Є. Курганову (Естеркіну-Курганову), авторам сценарію, І. М. Слабевичу, операторові, О. В. Мякову, художникові, — за фільми серії «Визволення»; в галузі образотворчого мистецтва — М. В. Томському, скульпторові, — за пам'ятник В. І. Леніну в Берліні; в галузі архітектури — авторському колективу — за Ленінський меморіал в м. Ульяновську; за твори літератури й мистецтва для дітей — А. Л. Барто, письменниці, за книгу віршів «По квіти в зимовий ліс».

ЛЕНІНСЬКІ ПРЕМІЇ— ЗА ДОСЯГНЕННЯ В ГАЛУЗІ НАУКИ Й ТЕХНІКИ

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів Союзу РСР, розглянувши подання Комітету по Ленінських і Державних преміях СРСР в галузі науки й техніки при Раді Міністрів СРСР, присудили Ленінські премії 1972 року.

За фундаментальні дослідження гетеропереходів у напівпровідниках і створення нових приладів на їх основі премію присуджено Ж. І. Альфорову, керівникові роботи, і групі інших вчених;

За цикл робіт «Елементарні процеси і непружне розсіювання при атомних зіткненнях» опублікованих у 1951—1970 роках, премію присуджено групі вчених Фізико-технічного інституту імені А. Ф. Іоффе Академії Наук СРСР та Інституту атомної енергії імені І. В. Курчатова;

Академік Академії Наук Української РСР О. З. Петров удостоєний премії за цикл робіт «Інваріантні групові методи в теорії гравітації»;

Ленінських премій удостоєні також І. М. Виноградов, академік, — за монографію «Метод тригонометричних сум у теорії чисел»; І. Л. Кнунянц, академік, — за дослідження в галузі фторорганічних сполук аліфатичного ряду; В. І. Смирнов, академік, Г. С. Дзюбендзє, академік, В. М. Котляр, доктор геолого-мінералогічних наук, — за комплекс робіт по рудоносності вулканогенних формацій; П. К. Анохін, академік — за монографію «Біологія і нейрофізіологія умовного рефлексу», опубліковану в 1968 році; О. Г. Бараєв, академік ВАСГНІІ, керівник роботи, і група інших учених, — за систему заходів по захисту ґрунтів від вітрової ерозії в Північному Казахстані і в степових районах Західного Сибіру; А. А. Саркісов, керівник роботи, та інші, — за розробку і впровадження прогресивних методів по зрошенню і первинному комплексному освоєнню цілих земель Голодного степу; Б. С. Балакшин, доктор технічних наук, керівник роботи, та інші, — за дослідження нових шляхів підвищення точності і продуктивності обробки на верстатах з використанням адаптивних систем управління;

Премію присуджено також С. В. Смельянову, члену-кореспонденту Академії Наук СРСР В. І. Угину, кандидатів технічних наук, — за цикл робіт по теорії систем із змінною структурою.

(ТАРС).

Зустріти 50-річчя утворення СРСР новими перемогами у праці — під таким девізом шириться соціалістичне змагання на Світлопільській шахті. Адам Бокічук — один із правофлангових цього змагання. Він працює машиністом-прохідником комбайна ПК-3М, чудово володіє складною технікою. Свої щоденні завдання виконує на 180—200 процентів.

На фото: Адам БОКІЧУК.

Фото А. БУДЛАТІЗЛА.

ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІЇ

Як підготувати молоду людину до свідомого вибору професії, враховуючи при цьому її індивідуальні особливості? Це питання в центрі уваги батьків, педагогічної громадськості, комсомольських організацій шкіл.

Цікавий, великий досвід з профорієнтації учнів нагромадив педагогічний колектив Кіровоградської школи-інтернату № 1. Цю роботу очолює громадська рада, до складу якої входять вчителі, вихователі, члени комітету комсомолу школи.

Професійна орієнтація проводиться протягом усього періоду навчання на уроках, під час праці в шкільних майстернях, на навчально-дослідних ділянках, у процесі професійного навчання й участі учнів у суспільно-корисній праці.

В практичній профорієнтаційній роботі — проведення вечорів-зустрічей з кращими людьми міста й області. На тематичному вечорі «Ким будеш?» учні послушали виступи наукового працівника Кіровоградської сільськогосподарської дослідної станції, інженера-конструктора, інженера-технолога заводу радіо-виробів, хіміка-технолога Закарпатського графітового комбінату,

робітників заводу «Черна зірка». Кожен, хто виступав на вечорі, говорив про те, які знання потрібні на виробництві, в житті. Праздничність, емоційність виступів гостей запам'яталися учням.

Традиційними стали вечори-виступи на тему: «Праця зветься людиною». В гості до учнів приходять члени бригад і ударники комуністичної праці, новатори виробництва, герої колгоспних ланок.

Комсомольські збори «На світі тисячі професій — одна з них твоя» перетворилися у щирі, відверті розмови про особисті мрії.

Про все це розповідається у плакаті «Шлях до майбутньої професії», який підготували Кіровоградський міський відділ народної освіти та міський методичний кабінет. Плакат добре ілюстрований. На фотознімках відбиті уроки по підготовці штукатурів-малювців і столярів, які проводять вчителі В. Токаренко, Ю. Катеруша.

Цінний досвід Кіровоградської школи-інтернату № 1 з питань профорієнтації учнів варті широкого наслідування школами нашої області.

П. МАРЧЕНКО,

голова бюро комісії по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знання».

ШКІЛЬНИЙ КОМСОМОЛ. ЗВІТИ І ВИБОРИ

ЯК ОЦІНИТИ пульс життєвої активності школи і комсомольської організації окремого класу? Найсильніше, звісно, чути його учневі чи класному керівникові.

Для стороннього ока слабкість і невизначеність роботи окремих комсомольських груп у звітній доповіді можна «дотягнути до рівня», а при нагоді і завуалювати бадьорим ритмом активістів, поставити їх за спиною тих, на кого рівняються. Звітню доповідь годі вирівняти, «створюватиме враження». З іншого боку, не досить добре підготовлений звіт може блідо висвітлити справжній стан життя комсомольського колективу.

З упевненістю можна сказати, що ці обидві якості наявні і в звітному слові секретаря комсомольської організації Кіровоградської СШ № 13 Тетяни Курдюмової і у виступах комсомольців. Оперували вони значно частіше цифрами, кількістю проведених заходів, обминаючи факти, на конкретності яких найяскравіше розкрився б напрям, зміст, позитивне і негативне в роботі кожної класної групи.

А шкільна комсомольська організація (якщо відстохнути від доповіді і заглибитися саме в щоденне шкільне життя) займає чітко виведену позицію організатора і вихователя комсомольців. Активно спілкуючись з педагогами, веде боротьбу за знання міцні і свідомі. Комсомольський комітет ставить і вирішує досить широке коло питань: від шефства над піонерами до виховної роботи з старшокласниками.

До речі, здається, саме вміло налагоджена ідейно-виховна робота допомогла значно підвищити активність комсомольців. 10 «А» клас серед переможців міського огляду на кращу комсомольську групу «Партії на вір-

ність присягаємо» нагороджений грамотою міським комсомолу.

У комітеті комсомолу найголовніший принцип — комсомольська група. Ритм діяльності шкільної комсомольської організації залежить саме від неї. У доповідях секретаря і його заступника проведення Ленінського заліку у школі тісно поєднано з успіхами, які досягла шкільна комсомолія, Ленінський залік підсилює і акцентує комуністичну спрямованість виховної роботи, дає змогу зупинити увагу

теорії і суспільно-політичну практику учнів.

Особливо важливо, щоб це поєднання було не зовнішнє, формальне, а своєю внутрішньою гармонією спрямовувало учня на удосконалення особистості, формувало його комуністичну переконаність.

Етапи Ленінського заліку — це своєрідні віхи зросту комсомольця і всієї організації. В проміннях цього зростання — підвищення успішності, громадської діяльності, вивчення праць Леніна, партійних документів. Комсомольці школи мають в цьому неоціненну допомогу з боку лекторської групи (керівник П. К. Беліченко) і групи політінформаторів (керівник М. А. Матюшенко). Лекції читаються учнями цікаво, в них торкаються всіх питань, які хвилюють молодь і тому, зрозуміло, вони користуються великим успіхом школярів.

Громадська активність і активність у навчанні. Здебільшого ці два поняття завжди поруч. Штаб «За ленінське ставлення до навчання» визначає процент успішності у школі. Однак серед комсомольців він не досить високий.

Комсомольська організація 13-ї школи — одна з кращих в місті. У своїй роботі вона визначила основні напрямки ідейно-політичного впливу і у вирівнюванні шкільного, у піднесенні кожної класної комсомольської організації до рівня авангардних — у цьому бачиться майбутність її завдань.

На зборах були присутні і виступили завідувач відділом шкільної і студентської молоді обкому ЛКСМУ І. Шаповаленко та перший секретар міським комсомолу Ю. Руднев.

М. СЕМЕНЮК,

спецкор «Молодого комунара».

РІВНЯННЯ В ШЕРЕНГАХ

на кожному членові ВЛКСМ. Цікавішими і різноманітнішими стали форми і методи роботи. Юнаки і дівчата повірили в свої сили, відвертіше висловлювали свої думки. Залік об'єднав комсомольців, він значно більшу конкретність в їхні справи, зростає відповідальність за доручення.

На початку навчального року в усіх класах був проведений Ленінський урок під девізом: «П'ятирічка — мені, я — п'ятирічці». Комсомольці виявили добрі знання матеріалів XXIV з'їзду КПРС. Кожен учень усвідомив роль і місце своєї комсомольської групи, свою особисту роль у виконанні планів дев'ятої п'ятирічки, у вирішенні головного завдання комсомолу — вихованні молоді.

Ленінський залік в школі — це система виховного впливу. І в ній, природно, поєднано вивчення основ марксистсько-ленінської

ЖУРНАЛІСТИ ОБЛАСТІ— ЮВІЛЕЮ СРСР

Мине кілька місяців, і ми святкуватимемо півстолітній ювілей Радянського Союзу. Втілюючи в життя Постанову ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», журналісти Кіровоградщини розгорнули велику пропагандистську та організаційську роботу.

На газетних шпальтах, в радіо- і телепередачах з'явилося багато нових і різноманітних рубрик. В матеріалах, що вміщуються під ними, широко висвітлюється соціалістичне змагання за дострокове виконання рішень XXIV з'їзду КПРС на підприємствах, будовах, в колгоспах і радгоспах, подаються розповіді про економічні і культурні зв'язки Кіровоградщини з братніми республіками.

Про це йшлося днями на обласній журналістській летучці. З доповіддю

«Висвітлення підготовки до 50-річчя утворення СРСР на сторінках газет» виступив заступник голови бюро обласної журналістської організації Н. Н. Добрий. Свідоповідь зробив заступник голови обласного комітету по телебаченню і радіомовленню Ю. Д. Моторний.

Досвідом творчих колективів по висвітленню підготовки до ювілею СРСР поділилися редактор Олександрійської міжміської газети «Ленінський прапор» Х. С. Соколовський, редактор Ульяновської газети «Ленінець» Б. О. Волошин, редактор Новоукраїнської районної газети «Радянське село» А. П. Климченко, заступник редактора Долинської районної газети Г. М. Позняк, редактор Світловодської міськрайонної газети «Наддніпрянська правда» С. І. Міркотам, відповідальний секретар редакції обласної газети «Молодий комунар» А. Ф. Кретенко, кореспондент-організатор радіомовлення Добровеличківського району М. І. Васильо та інші.

В роботі летучки взяли участь і виступили інструктор обкому КП України І. Я. Ненько та начальник обласного управління по пресі П. В. Корнєєв.

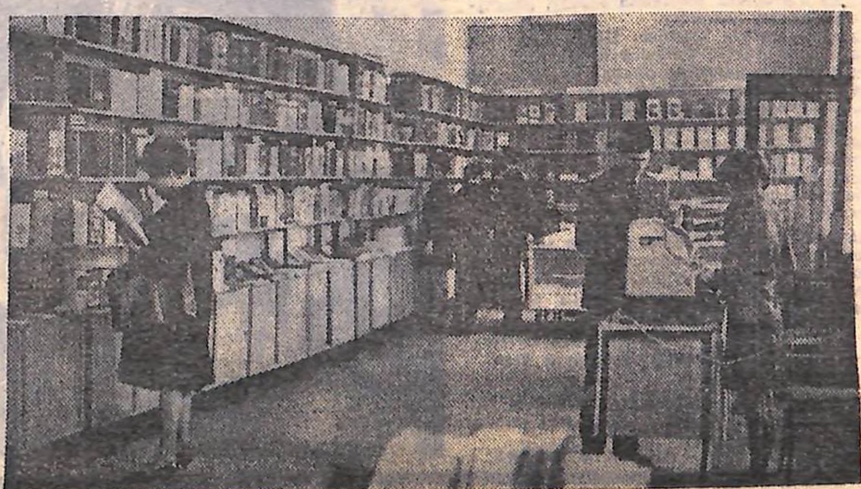
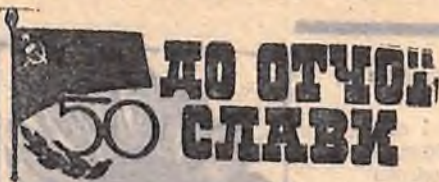

ФОТО М. ТЕРНАВСЬКОГО.

І. ЗГАДАЙТЕ ТОЙ БЕРЕГ...

Споконвіку, навіть у бурхливий повінь, Дніпро не розливається в цих краях так широко. Гнані вітрами-низовиками піняві хвилі з оглушливим плескотом розбиваються об забетоновані берегові відкоси, грайливо хлюпочуться біля греблі Кременчуцького гідровузла. Надійну, міцну загітку поставили гідробудівники в Табурицькому степі. Їх воля, трудова наснага в короткі строки допомогли врятувати сивий Славутич у 12 потужних агрегатів, які з початку пуску їх у промислову експлуатацію вже андевали в індустріальне серце республіки понад 16 мільярдів кіловат-годин дешевої електроенергії.

Поруч з красунцею-ГЕС виросло місто сучасного типу, чепурне, зелене. Струнки багатопверхові квартали, здається, вийшли назустріч рукотворному морю і замилювали його безмежним серпантинним простором. Обрамлені гущавиною кристалів дерев літлові корпуси і сквери пролягли вздовж водосховища на декілька кілометрів. Від колиш-

В. КРАМАРЕНКО

СКАРБИ ДЛЯ НАЩАДКІВ

нього села Табурище з його солом'яними стріхами не лишилося й спомину. Навіть старожили тепер не можуть точно визначити, де саме тудилися покручені сілські околиці з химерними назвами — Попівка, Рацівка, Батівка, Скубівка...

Після зламів гідровузла в промислову експлуатацію включили — ветерани ордена Трудового Червоного Прапора управління «Кременчукгесбуд» — роз'їхались в усі кінці ще нежиті місця країни — на Вілюйську, Усть-Ілімську і Кілійську-Комсомольську ГЕС. Єгипет на будівництво Асуанського гідровузла. Про себе ж і свою звитязну трудову битву на берегах Славутича представники цього неослабного племені поклали в добрий спомин. Окрім споруд гідровузла і робітничого селища, вони заклали надійну основу, на якій виріс комплекс сучасних підприємств виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» — однієї з найпотужніших будівельних баз у Радянському Союзі.

Перетворення, що відбулися за останні півтора десятиріччя на території теперішнього Світловодська, очевидні. Вони зокрема яскраво відображені в багатій експозиції музею, відкритого в 1964 році при Палаці культури імені Леніна. Тут представлені численні речові експонати, макети, фотодокументи, описові матеріали і художні полотна. Вони крок за кроком відтворюють героїчний літопис будівельного наступу на Дніпро, етап за етапом розповідають про штурмові дні і ночі, про спорудження головних об'єктів гідровузла і заповнення котловану основних споруд, відкриття регулярного судноплавства через шлюз і пуск першого агрегата ГЕС. Шодня, особливо влітку, сотні екскурсантів і туристів навідується сюди, щоб закарбувати в пам'яті одну із славних сторінок героїчного літопису повсютних п'ятирічок, віч-на-віч зустрітися з учасниками ударної комсомольської будови.

Трудовий подвиг, звершений на дніпровських берегах якихось десяти-п'ятнадцять років тому, вже став історією. Але події ті й зараз хвилюють серця наших молодих сучасників. Вони прагнуть в усьому бути гідними спадщини комсомольців п'ятдесяті — шістдесяті років. Тож виховна роль Світловодського міського музею, експозиція якого продовжує поповнюватися, чимдалі зростає і привертає увагу численних гостей придніпровського міста.

Впродовж останніх років кожен з нас не може не помітити одного цікавого, притаманного нашому прекрасному сьогоденню явища. В колгоспах і рад-

госпах, на великих підприємствах, у школах зусиллями широких верств громадськості багато зроблено і робиться для якнайповнішого відтворення історії рідного краю. Вдячні сучасники прагнуть дізнатися про своїх попередників, тих, хто брав активну участь у боротьбі за Радянську владу, очолював перші партійні й комсомольські осередки.

Молодь проявляє виключний інтерес до того, як втілювалися в життя ленінський кооперативний план, прагне більше довідатися про подвиги своїх земляків у буремні роки Великої Вітчизняної війни і у відбудовчий період. Разом з тим, сьогоденнє покоління прагне залишити в пам'яті нащадків яскравий літопис про те, чим живемо, що робимо ми сьогодні. Плідну роботу в цьому напрямку проводять учасники Весоюзного походу по місцях слави своїх батьків, члени міських, районних і первинних організацій Товариства по охороні пам'яток історії і культури, червоні слідопити, ентузіасти-краєзнавці. За їх активною участю, в результаті копіткої пошукової і дослідницької роботи готується до видання капітальний однотомник історії міст і сіл Кіровоградщини, створюються і відкриваються нові народні музеї. До цієї важливої загальнонародної справи прилучилися добровільні помічники — старі більшовики, фронтовики-ветерани, передовики виробництва, вчителі й учніська молодь. Завдяки їх турботам з допомогою партійних і комсомольських організацій на Кіровоградщині вже відкрито понад 120 громадських музеїв. У їх фондах зібрано десятки тисяч експонатів — цінних речовин і документальних пам'яток матеріальної і духовної культури. Віддаючи свій особистий час для збагачення цих живих острівців історії, краєзнавці-ентузіасти таким чином розширюють сферу безплатної трудової діяльності для суспільного блага, свою безкорисливість і наполегливість намагаються інших. Вони використовують кожний принагідний випадок для популяризації серед молоді важливої і захоплюючої справи — краєзнавства, що має на меті збереження для нащадків боляй найменших подробиць з історії рідного міста, села, підприємства, колгоспу, школи.

2. У СЕРЦІ ЗБЕРЕЖЕНЕ

На узбіччі автомагістральної траси Кіровоград — Кривий Ріг встановлений пам'ятний знак, який засвідчує про те, що в селі Бережинці народився легендарний герой громадянської війни В. Н. Боженко.

Коротке, але яскраве бойове життя у нашої земляка, вихідця з білоруської сім'ї. Завдяки майже п'ятидесятирічній турботі сільської громадськості і особливо колишнього секретаря колгоспної комсомольської організації, а тепер голови Бережинської сільради В. А. Бондаренка в селі створено історико-меморіальний музей В. Н. Боженка. Від стіни до стіни відвідувачі прослідують шлях цього улавленого сподвижника М. О. Шорса. Ось Василь Назарович в дореволюційній Одесі приходить на робітничі сходки, виконує доручення революційно настроєних організацій. У 1904 році — ув'язнення за політичну діяльність. Опісля — переїзд у Київ. Січневе повстання, Василь Боженко з головою поринає у вир робітничого руху. Його обирають членом першої в місті Ради робітничих депутатів. Василь Назарович вступає в партію більшовиків, очолює першоговардівський загін, веде боротьбу з волинцями Центральної ради, а згодом — з політичними німецькими окупантами.

Відвідувачі не залишають байдужими численні документи, фотографії та спогади сучасників, що розповідають про те, як цей воєначальник-самородок організовував партизанські загони. Коли в Унечі був сформований славнозвісний Тарашанський полк Першої Української дивізії, його командиром призначили Василя Назаровича Боженка. Згодом бат'яко-Боженко перетворив полк у бригаду 44-ї дивізії, якою командував легендарний М. О. Шорс. При звільненні України від навали білоруських богуниці вкрили себе невимрущою славою.

Багато років сільський краєзнавець В. А. Бондаренко і його добровільні помічники збирали телеграми, листи, художні твори про славного земляка. Вони розшуквали і встановлювали тісні зв'язки з колишніми бойовими побратимами Василя Назаровича. Багато цінних реліквій і документів передали сільському історико-меморіальному музею колишній комбат — богунець, генерал-лейтенант у відставці І. І. Петров, однопольовник бат'яко-Боженка полковник у відставці С. В. Ромченко, його брат Михайло Васильович, тарашанець О. О. Коваленко і дружина легендарного Шорса — ф. Ю. Ростова-Шорс. В центрі Бережинки недалеко від музею ваяли однопольовники урочисто відкрили пам'ятник славному землякові. Бат'яко-Боженко в пам'яті і бурці, здається, широко і владно оглядає оновлений край, свою батьківщину, в битвах за яку він піддав своє молоде життя.

Численні делегації, які прибувають у Бережинку, щоб відвідати музей, покладують цілі підніжки пам'ятника барвісті квіти — символ глибокої шани до пам'яті мужнього борця за свободу і щастя народу. Понад 12 тисяч відвідувачів вже ознайомилися з цією неординарною музейною експозицією, художньо-естетичне оформлення якої постійно поліпшується, поглиблюється її зміст.

(Далі буде).

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

У першому етапі спартакіади колективів фізкультури середніх навчальних закладів Міністерства культури УРСР беруть участь спортсмени Кіровоградського музичного та Олександрійського культурно-мистецького училищ.

Вже відбулися поєдинки волейболістів, легкачків, тенісистів.

Волейболісти поділили очок порівну: олександрійські хлопці і кіровоградські дівчата перемогли своїх суперників з однаковим рахунком — 2:1.

У змаганнях легкачів найбільшій виграшкою олександрійці, представники яких вибороли більшість перших місць. Поєдинки тенісистів з львівською перевагою (4:0) виграли кіровоградці.

Попереду ще змагання з плавання. У травні переможці першого етапу спартакіади братимуть участь у республіканських зональних змаганнях.

У Знам'янському районі, поблизу Шамілки проводиться традиційний легкоатлетичний крос на приз імені Героя Радянського Союзу Василя Поряка. Його виборували сім колективів середніх навчальних закладів Міністерства міської господарства, що підпорядковані обласній раді ДСТ «Колос».

Господарі траси — учні Знам'янського сільськогосподарського технікуму виграли більшість призових місць. А Надія Любченко і Віктор Беззержий стали переможцями забігів на 1000 метрів серед юніорів. На інших дистанціях перемогли: 500 метрів — В. Кришосенко (Олександрія), 2000 метрів серед юнаків — М. Сакайчук (Бобринь), 2000 метрів серед дівчат — О. Костантінова (Новомиргород), 3000 метрів — К. Сумарок (Олександрія).

Приз імені В. Поряка вручено легкоатлетам Знам'янського сільськогосподарського технікуму. На другому і третьому місцях — легкоатлети Златопілля та Бобринь.

ФУТБОЛ

НА ТАБЛО — НУЛІ

Більшість кіровоградських уболівальників не висловлювали великих сподівань перед поїздкою «Зірки» у тритурове турне. Сьогодні ми можемо підвести підсумки цих трьох матчів. Харківський «Маяк», з яким «Зірка» зустрілася у першому матчі турне, був для наших футболістів зовсім невідомим суперником, якщо не враховувати газетних звітів, не робити зисюноків з турнірної таблиці. У «Маяка» — 3 програші поспіль, і останнє місце серед команд групи, форварди не спромоглися забити жодного м'яча. Не забивали м'яч і у ворота «Зірки». Але й наші футболісти теж не відзначилися результативністю. Отже, нічия — 0:0. Харків'яни здобули перше очко, очко до свого активу записала і «Зірка».

Нульовою нічиєю закінчився другий матч у Севе-родонецьку з «Хіміком». У двох матчах наші футболісти не забивали жодного м'яча.

Погана результативність форвардів підвела наших земляків у Кадіїві, де в зустрічі з «Шахтарем» вони програли — 1:3.

Отже, в трьох зустрічах на виїзді наші земляки змогли набрати лише два очка.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІСТРОК. 25 КВІТНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35

Новини. (М). 9.50 — Для

школярів. «Піонерів на мар-

ш». (Алма-Ата). 10.20 — «П'я-

тирчак, рік другий». (Сверд-

ловськ). 10.50 — Кольорове те-

лебачення. Художній фільм

«Тавричний монах». (М). 12.00

— Шахова школа. «Клас по-

чатківців». (М). 13.10 — Новини.

(М). 16.55 — Програма пе-

редач. (Кіровоград). 17.00 —

До 50-річчя утворення СРСР.

«Побратими». (Дніпропет-

ровськ). 17.30 — «Барвистий

ялічок». (Донецьк). 18.00 —

Літературний театр. «Вірші

Пушкіна». (К). 19.30 — «Весна

степового краю». (Кіровоград

на республіканське телебачен-

ня). 18.45 — «Хроніка тижня».

(Кіровоград). 18.55 — «Ленін-

ський університет мільйонів».

(М). 19.25 — Кольорове те-

лебачення. Художній фільм

«Війна і мир». 2 серія. «На-

таша Ростова». (М). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 —

Кольорове телебачення. «Спі-

ве заслужена артистка

РРФСР Ірина Богачова». (Ле-

нінград). 22.15 — Міжнародні

змагання з спортивною гім-

настик. По закінченні — но-

вини. (М).

СЕРЕДА, 26 КВІТНЯ. ПЕР-

ША ПРОГРАМА. 16.55 — Про-

грама передач. (Кіровоград).

17.00 — «На головних напрям-

ках п'ятиріччя». (Львів). 17.15

— Цивільна оборона. (К).

17.30 — «Олівець-малюваль-

ник». 18.00 — Новини. (М).

18.10 — Інформаційна програ-

ма «День за днем». (Кірово-

град). 19.40 — «В сім'ї єди-

ний». До 50-річчя утворення

СРСР. (М). 19.40 — Кольорове

телебачення. Художній фільм

«Війна і мир». 111 серія. «1812

рік». (М). 21.00 — Програма

«Час». (М). 21.30 — «Майстри

мистецтва». (М). 22.30 — Між-

народні змагання з спортивною

гімнастикой. (Рига). По закін-

ченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 —

Телевізії. (К). 11.15 — Теле-

фільм. (К). 11.35 — Шкілний

екран. «Італійське відроджен-

ня». (Леонардо да Вінчі, Мі-

келанджело, Рафаель). (К).

16.15 — М. Лермонтов. «Герой

пашого часу». (М). 17.15 —

«Сім днів Мінського трактор-

ного заводу». (М). Передача

третя. 17.30 — Для школярів.

«Спортивна юність». (М). 18.00

— Документальний кіноларис

«Знакчий номер». (К). 18.30

— «Твоя земля, ровеснику».

(Дніпропетровськ). 19.00 —

Міжнародна товариська зу-

стріч з баскетболу між збір-

ними УРСР і США. В пере-

ві — програма «Вісті». (К).

20.45 — «На добраніч, діти».

(К). 21.00 — Програма «Час».

(М). 21.30 — «Екран молодих».

(Київ — Рига). 22.40 — Всі

пі новини. (К).

Розповідаючи про успіхи юних гімнастів Кіровограда, майже щоразу ми згадуємо про вихованця тренера Юзефа Толчинського, який працює в ДЮСШ № 1. Наші земляки стали призерами республіканських змагань. І ми завдячуємо за це тренерові. З'явився новий майстер спорту. Знову похитла Толчинському. Але перші кроки до майстерності спортсмени роблять в групі, де тренується наймолодший вихованець ДЮСШ.

На знімку: тренер Н. ТИМОФЕЄВА з своїми вихованцями. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

КЛУБ 64-Х КЛІТИН

КЕРІВНИК КЛУБУ
КАНДИДАТ У МАЙСТРИ
СПОРТУ Г. ДУБІВКА

ВІДПОВІДЬ
НА ЗАВДАННЯ № 3

1. Чемпіонами світу з шахів були: Вільгельм Стейніц, Емануїл Ласкер, Хосе-Рауль Капабланка, Олександр Алехін, Макс Ейве, Михайло Ботвинник, Василь Смильов, Михайло Таль, Тигран Петросян, Борис Спаський.

2. Тактичний прийом на блокаду у шахів зустрічається дуже часто. Його застосовують з метою зниження рухливості фігур і пішаків противника. Суть блокади в тому, що свою фігуру ставлять перед пішаком або пішаками противника.

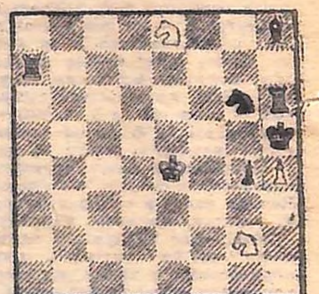
3. Етюд розв'язується так: 1. Крз2 — h1!

ЗАВДАННЯ № 5

1. Хто був чемпіоном України у 1971 році серед чоловіків? (1 очко).

2. Що означає термін «зв'язка»? Наведіть приклад. (2 очка).

3. Розв'яжіть задачу, складену членом нашого клубу Степаном Шевряковим (село Голованівськ).

Білі: Кр4, Т67, Кз2, Кс8,

п h4 (5 фігур).

Чорні: Кр15, Т66, С18,

Кз6, п g4 (5 фігур).

Білі починають і дають

мат за два ходи. (2 очка).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.